

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Cdo/163/2020                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 7214209174                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28.09.2021                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Viera Petříková          |
| Funkcia:                   | súdca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2021:7214209174.3 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, proti žalovanej B. C., bývajúcej v C., zastúpenej JUDr. Danicou Holováčovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Čajakova č. 5, o zaplatenie 1.144,54 eur s prísl., vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 25C/245/2014, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 29. januára 2020 sp. zn. 1Co/34/2019, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 1. decembra 2015 č. k. 25C/245/2014-139 zaviazal žalovanú zaplatiť právnomu predchodcovi žalobkyne (Slovenskému plynárenskému priemyslu, a. s., so sídlom v Bratislave) sumu 1.142,54 eur s prísl., v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi na trovách konania sumu 617,13 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaná bola odberateľkou plynu na odbernom mieste J. na základe zmluvy o dodávke plynu z 1. decembra 2011. Žalobca vyúčtoval žalovanej cenu za dodávku plynu od 19. novembra 2012 do 31. marca 2013 vo výške 1.421,26 eur a po odčítaní preddavkových platieb 357 eur, cena predstavovala sumu 1.064,26 eur, pričom v sume odrátaných platieb boli zálohové platby za december 2012 až február 2013 po 119 eur. Dôvodil, že žalovaná v konaní nepredložila doklad o úhrade zálohovej platby za mesiac november 2012, na ktorý poukazovala, a o ktorý žiadala znížiť vyúčtovanú cenu. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nedoplatok vyúčtovaný žalovanej za fakturačné obdobie od 19. novembra 2012 do 31. marca 2013 bol vyúčtovaný správne na základe odpočtu stavu plynomeru, tak ako to vyplýva z vyjadrenia žalobcu z 19. mája 2015, pričom stav pri zmene odberateľa k 5. decembru 2011 bol nahlásený žalovanou a žalovaná v konaní nepreukázala, že zmluva o dodávke plynu zo 6. decembra 2011, ktorú predložila súdu, a na ktorej bol stav plynomeru preškrtnutý s uvedením „nesprávny údaj - omyl“, bola doručená druhej strane, keďže túto zmluvu predložila dodávateľom nepodpísanú a bez pečiatky dodávateľa. Následne stav plynomeru bol odčítaný elektronicky a stav 36.123 m<sup>3</sup> vyplýva zo

zápisu z 11. februára 2013 o prerušení dodávky zemného plynu. Vo vzťahu k námietke žalovanej, že v reklamáci z 31. januára 2013, kde poukázala na pokazený plynomer, nepožiadala o jeho preskúšanie, a to ani v následnej reklamáci z 28. marca 2013 podľa § 76 ods. 8 zák. č. 251/2012 Z. z. Podľa názoru súdu prvej inštancie iba na základe takejto žiadosti žalovanej by dodávateľ plynu bol povinný zabezpečiť výmenu určeného meradla a predložiť určené meradlo na preskúšanie. Keďže k uvedenému zo strany žalovanej nedošlo, v súčasnej dobe už nie je možné ani znaleckým dokazovaním overiť správnosť meradla, keďže toto po odmontovaní bolo preciachované. Žalovaná teda podľa názoru súdu nepreukázala v konaní nesprávnosť nameraných údajov za obdobie od 6. decembra 2011 do 18. novembra 2012, za ktoré nedoplatok 425,04 eur uhradila, čo vyplýva z ňou predložených príkazov na úhradu a z uvedeného dôvodu ani nesprávne vyúčtovanú sumu 255 eur ako poplatok za zrýchlené obnovenie dodávky plynu, teda nepreukázala vznik bezdôvodného obohatenia žalobcu vo výške 680 eur. Nepreukázala ani nesprávnosť nameranej skutočnej spotreby na pôvodnom odmontovanom meradle za obdobie od 19. novembra 2012 do 11. februára 2013. Na základe uvedeného súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalobca správne vyúčtoval cenu žalovanej za odber zemného plynu za obdobie od 19. novembra 2012 do 31. marca 2013, a preto žalovanú zaviazal uhradiť žalobcovi nedoplatok za uvedené obdobie vo výške 1.064,26 eur, ako aj náhradu škody za prerušenie dodávky zemného plynu k 11. februáru 2013 z dôvodu neoprávneného odberu pre nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok, keďže žalovaná neuhradila cenu za dodávku plynu za predchádzajúce obdobie od 6. decembra 2011 do 18. novembra 2012 vo výške 425,04 eur v lehote splatnosti. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu nákladov za upomienku 2 eur, ktorá bola vyúčtovaná faktúrou v zmysle bodu 3.21 Obchodných podmienok pre dodávku plynu. Súd čiastočne žalobu zamietol (ohľadom 2 eur).

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „odvolací súd“) ostatným rozsudkom z 29. januára 2020 sp. zn. ICo/34/2019 pripustil vstup obchodnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803 do konania na miesto obchodnej spoločnosti Slovenského plynárenského priemyslu, a. s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy č. 44/A. Potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania. Rozhodol, že žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu a náhradu trov dovolacieho konania stranám sporu nepriznal. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že poukázal na správne závery súdu prvej inštancie, kde súd uzavrel, že žalobca správne vyúčtoval žalovanej cenu za odber zemného plynu za obdobie od 6. decembra 2011 do 18. novembra 2012 faktúrou č. XXXXXXXXXX v sume 425,04 eur a doplatok za zrýchlené obnovenie dodávky plynu v sume 255 eur. Mal za to, že z dôkazov predložených žalovanou v konaní nemožno vyvodiť závery o prípadnom nesprávnom výpočte nedoplatku dodávky zemného plynu za uvedené obdobie zo strany žalobcu. Konštatoval, že žalovaná síce uplatnila vo vzťahu k vyúčtovaniu dodávky zemného plynu reklamáciu, avšak ako vyplýva z písomného vybavenia reklamácie, táto bola uplatnená nedôvodne. Rovnako sa stotožnil aj s názorom súdu prvej inštancie, že nedoplatok vyúčtovaný žalovanej za fakturačné obdobie od 9. novembra 2012 do 31. marca 2013 faktúrou č. XXXXXXXXXX z 15. apríla 2013 bol vyúčtovaný správne, a to na základe odpočtu plynomeru. Uviedol, že v reklamáci z 31. marca 2013 žalovaná síce namietala nesprávnosť fakturovanej sumy za dodávku zemného plynu, poukazujúc na skutočnosť, že sa jednalo o pokazený plynomer. V konaní však nepreukázala svoje tvrdenie o tom, že plynomer, na základe ktorého jej bolo uskutočnené vyúčtovanie, bol pokazený. Poznamenal, že v tejto súvislosti správne konštatoval súd prvej inštancie, že žalovaná nepožiadala o preskúšanie plynomeru v zmysle § 76 ods. 1 zák. č. 251/2012 Z. z., a to ani v následnej reklamáci z 28. mája 2013. Súhlasil s názorom, že len na základe takejto žiadosti bol dodávateľ - žalobca povinný zabezpečiť výmenu určeného meradla a predložiť určené meradlo na preskúšanie (§ 76 ods. 1 zák. č. 251/2012 Z. z.). Odvolací súd sa taktiež nestotožnil s názorom žalovanej v odvolaní, že postupom súdu prvej inštancie jej bolo odňaté právo konať pred súdom z dôvodu vydania nepreskúmateľného rozhodnutia, nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa požiadavky kladené v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p. pre obsah vyhotovovaného rozhodnutia, t. j. z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonával ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj ako „dovolaiteľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila poukazom na § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Uviedla, že vo svojich meritorných podaniach napádala to, že súdy neaplikovali v jej prípade hmotnoprávnu normu, ale

ani procesnoprávnú ochranu spotrebiteľa dostatočne dôsledne, tak ako to predpokladá platná právna úprava. V konkrétnosti poukázala na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tiež na § 4 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré vyjadrujú princíp contra proferendum. Uviedla, že ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy vložil. Z toho hľadiska považuje za potrebné, aby bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú realizáciu Ústavou Slovenskej republiky garantovaných práv fyzických a právnických osôb. Poukázala pritom na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 148/06, sp. zn. I. ÚS 243/07 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Sžp 1/2010. Navrhla, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rovnako navrhla odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

4. K dovolaniu sa vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že s a stotožňuje s rozhodnutím odvolacieho súdu a navrhla, aby dovolací súd dovolanie dovolateľky odmietol.

5. Dovolaťka uviedla, že zotrváva na podanom dovolaní.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie predpokladov pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo ako „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 424 CSP) a to oprávneným subjektom (§ 427 CSP), zastúpeným podľa § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolanie nie je dôvodné.

8. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. Dovolaťka v danom prípade vyvodzuje prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Uviedla, že odvolací súd sa svojím právnym posúdením odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v otázke aplikácie ustanovení o ochrane spotrebiteľa dostatočne dôsledne, v konkrétnosti poukázala na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tiež na § 4 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

11. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením konkrétného rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená. Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

12. Dovolací súd zdôrazňuje, že nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania podľa § 421 písm. a/ CSP je, že ide o otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, vyriešenie ktorej nemalo určujúci význam pre rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia.

13. Dovolaťka vyvodzuje prípustnosť jej dovolania z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Ňou zadefinovaná právna otázka by mohla mať znaky relevantné v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP iba vtedy, ak by

výsledok ich riešenia (posúdenia a vyhodnotenia) odvolacím súdom predstavoval jediný a výlučný dôvod, pre ktorý nebolo jej odvolaniu vyhovie a potvrdené ako vecne správne uznesenie súdu prvej inštancie. Dovolací súd v súvislosti s nastolenou otázkou aplikácie ustanovení § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v prvom rade poznamenáva, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu neriešilo dovolateľkou nastolenú otázku. Dovolací súd uvádza, že z obsahu spisového materiálu vyplýva, že predmetný spor už bol raz prejednávaný na základe dovolania dovolateľky dovolacím súdom (viď č. l. 241). Dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu z dôvodu nesprávneho procesného postupu, spočívajúceho v tom, že odvolací súd neoboznámil žalovanú s obsahom podania žalobcu. Z vyjadrenia žalovanej na č. l. 250 vyplýva, že trvá na podanom odvolaní, pričom jeho obsahom vyjadrenia nie sú námietky týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Na základe toho odvolací súd vec znova prejednal, pričom sa zaoberal iba obsahom odvolania. K odvolaniu žalovanej uviedol, že ho nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože nezohľadnil, resp. nesprávne vyhodnotil skutkové okolnosti preukázané v konaní. Za takého stavu je pre dovolací súd zrejmé, že odvolací súd sa predovšetkým zaoberal námietkou smerujúcou k vykonaniu dôkazov a skutkovým okolnostiam sporu. Z obsahu spisu je tak zrejmé, že dovolateľka vzniesla námietku týkajúcu sa ochrany spotrebiteľa až v jej dovolaní proti rozhodnutiu odvolacieho súdu z 29. januára 2020 sp. zn. 1Co/34/2019. Vzhľadom na uvedené má dovolací súd za to, že odvolací súd sa tak riešením uvedenej otázky, majúcej podľa názoru dovolateľky kľúčový význam pre jeho rozhodnutie, vôbec nezaoberal. So zreteľom na to dovolací súd uzatvára, že dovolanie dovolateľky je v zmysle § 421 ods. 1 CSP procesne neprípustné.

14. Záverom dovolací súd dodáva, že pokiaľ dovolateľka namietala v dovolaní nesprávne vykonanie dokazovania, toto by mohlo byť vadou v zmysle § 420 písm. f/ CSP, ak by bolo rozhodnutie vo veci v extrémnom nesúlade s výsledkami dokazovania. Túto vadu však dovolací súd vo veci nezistil a napokon takúto vadu rozhodnutia odvolacieho súdu ani dovolateľka nenamietala.

15. Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie dovolateľky nie je podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP prípustné, tak dovolaciemu súdu neostávalo iné, ako dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP odmietnuť.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.